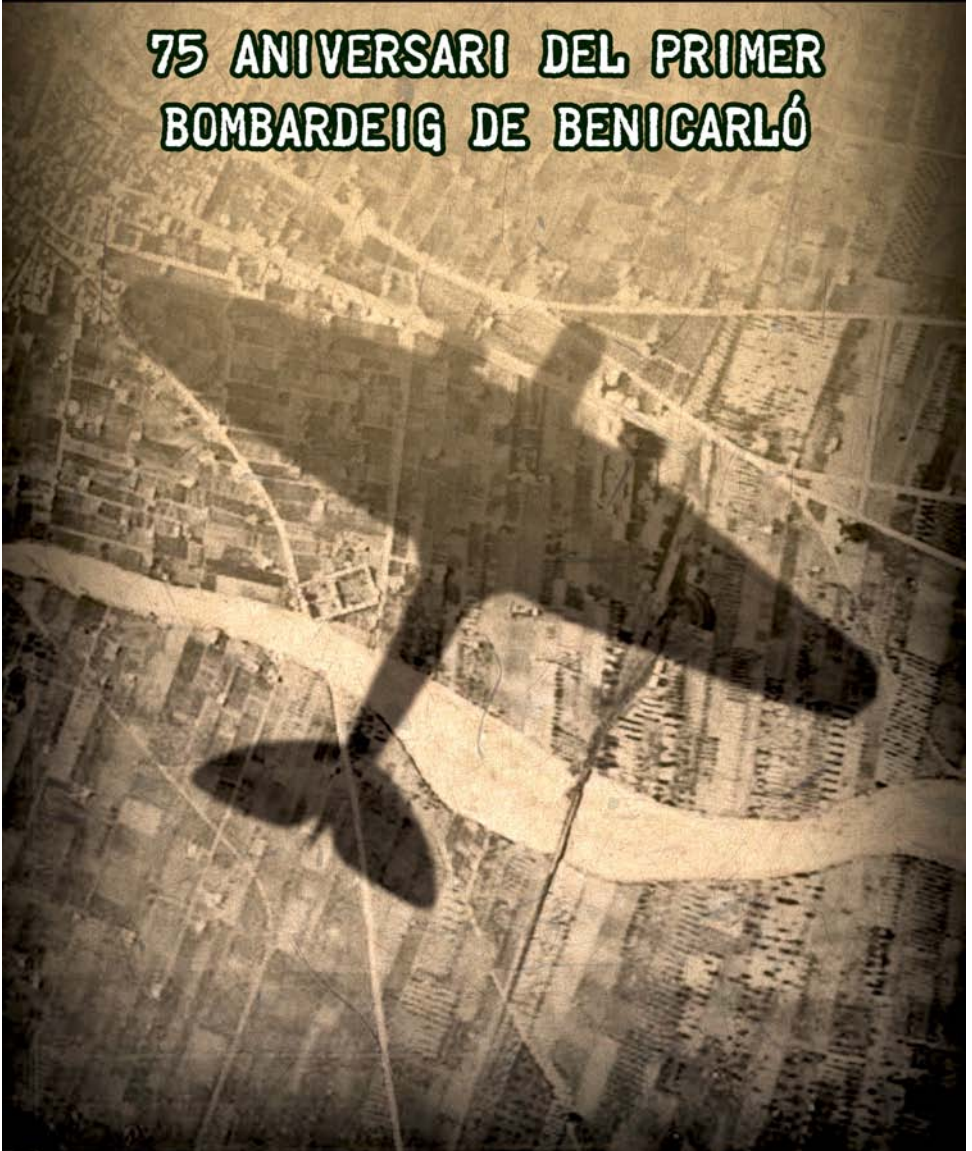

la veu de Benicarló

de Benicarló

75 ANIVERSARI DEL PRIMER BOMBARDEIG DE BENICARLÓ

ENTREVISTA: PAU ALABAJOS

75 ANIVERSARI DEL PRIMER BOMBARDEIG DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

El 3 d'abril de 1937, Benicarló va patir el primer bombardeig per part de l'aviació italiana durant la Guerra Civil espanyola. Per desgràcia, no seria l'únic, però el trist aniversari ens pot servir per a reflexionar i, sobretot, adonar-nos de les atrocitats que els éssers humans som capaços de cometre. Segur que qui llija aquestes línies ha escoltat parlar del tristament famós avió de malnom "El Semolero", perquè acostumava a bombardejar Benicarló a l'hora del menjar. Com en aquella època l'única que se solia menjar era la sèmola, el bombarder va ser batejat pel poble amb aqueix apel·latiu.

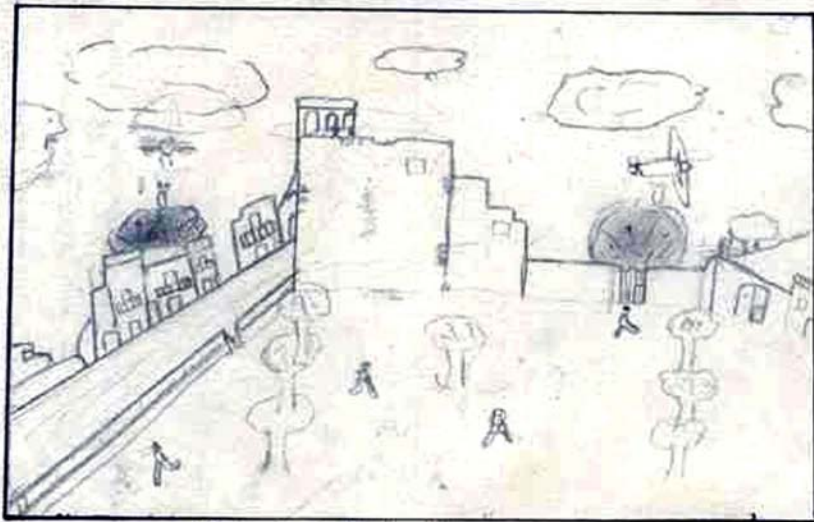
75 ANYS DEL BOMBARDEIG

Els causants d'aquest trist aniversari van ser els integrants de la Aviazione Legionaria delle Baleari. Els objectius de l'atac eren l'estació de ferrocarril, la línia del tren i la carretera de Barcelona, però moltes bombes van caure sobre les cases, molt lluny del pont de la carretera de Barcelona sobre la rambla de Cervera. Conten les cròniques de l'època i els pocs que ho recorden que els avions trimotors del model Savoia Marchetti «SM-81» enquadrats en l'Esquadrilla 251, van eixir de Son San Joan -Mallorca- i van llançar més de 50 bombes sobre la localitat de Benicarló, algunes sobre l'estació de tren i altres sobre el traçat de la

carretera a Barcelona, que llavors passava pels carrers Alcalá, Major i Vinaròs. En els arxius es conserva una foto de la «Aviazione Legionaria» d'aqueix dia, que reflecteix l'impacte de les bombes sobre la població i la carretera de Barcelona, a uns dos quilòmetres de l'estació de ferrocarril, el suposat objectiu. Aquest primer bombardeig de Benicarló va causar 17 morts i 30 ferits, a més de la gran destrucció que van provocar en habitatges i infraestructures.

ELS ARXIUS DE L'ÈPOCA

El "Heraldo de Castelló" d'aqueix dia informava de la presència de quatre avions enemics sobre Vinaròs i Benicarló. Davant l'amenaça de les aeronaus amb base a Balears, es va traslladar a Castelló alguna Unitat de l'Aviació de Defensa de Costes de l'exèrcit roig, amb intenció de defensar-se dels atacs de l'exèrcit de Franco. De poc serviria. L'ofensiva iniciada el 9 de març de 1938 per l'Exèrcit nacional al sud del riu Ebre, que va allunyar de moment a les esquadilles de caça de Castelló, prompte acostaria la guerra a aquesta província. L'Aviació de Balears va donar l'ofensiva amb atacs sistemàtics a les zones costaneres de Llevant, especialment les de Vila-real, Vinaròs, Benicarló, Benicàssim i el propi Castelló. Per exemple, les cròniques de l'època arpleguen que a l'alba del 15 de març, un avió He 59 que iniciava la tornada a la seua base va ser fustigat per un caça prop de Vinaròs i va haver de prendre terra en un tarongerar.

Benicarló, de Benicarló

ve de la pàgina anterior

Els seus cinc tripulants, quatre alemanys i un portuguès, van incendiar l'hydroavió i van ser fets presoners.

BENICARLANDOS REFUGIATS DE LES BOMBES

Són nombrosos els records que encara perviuen d'aqueix temps fosc de la Història. La majoria van optar per callar, però per sort, són molts els que es van decidir a parlar i contar les penúries que van travessar en aquell temps, amb la intenció que no es tornara a repetir. I és que a partir d'aquell primer bombardeig, encara que Benicarló, distava molt de ser un objectiu militar, molts veïns en previsió

ve de la pàgina anterior

de nous bombardejos es construïren refugis subterranis més o menys improvisats, per estar a l'aguait de les bombes, de les seves fortes explosions i de la criminal metralla que sortia disparada a desenes de metres al voltant d'on explotava la bomba, sense discriminar persones o animals. Per construir aquells refugis s'havia d'evitar fer-los en línia recta i tenir sortida. Aquest aspecte era força important, ja que calia donar sortida a la forta ona acústica que acompanyava a les explosions. D'aquesta manera, de vegades, alguns refugis es construïren aprofitant el forat del mateix pou -moltes sinies en tenien- i s'excavava una galeria lateral corbada donant-li una sortida encara que siguera amb un xicotet forat per on pogués sortir l'ona acústica i, així, s'evitava la possibilitat que els

comité Ejecutivo del Partido
arista de Londres, ha va-
o ayer una resolución en
que se pide al Gobierno
formule una protesta
tra los bombardeos aéreos de poblaciones civiles españolas y en la que asimismo se hace la
jerencia de que se lleve a efecto una acción colectiva para terminar con esta clase de bombardeos.

EL PUEBLO

Diario del PARTIDO SINDICALISTA

Año XIV • Número 15.488 • VALÈNCIA, JUEVES 17 DE JUNIO DE 1938 • Segundo época, número 155

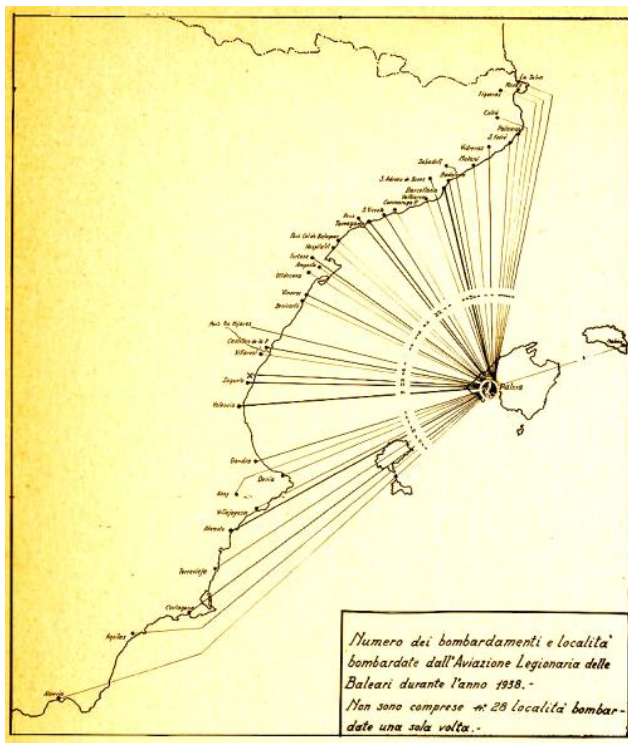
obre Valencia actuó ayer la aviación del rimen y ocasionó más de trescientas víctimas

el sector de Sintra continuó la ac-
tividad del Ejército de la República

LA JORNADA EN
EL MUNDO

Dos ferroviarios liberados en Teruel, ofrecen detalles interesantes respecto a la ofensiva que los facciosos iban a iniciar sobre Guadalajara

timpans es rebentaren si, desafortunadament, hi havia una explosió molt a prop. En tota la guerra civil, Benicarló va patir 7 bombardejos, quatre per part d'italians i dos dels alemanys. Els últims bombardejos serien els dies 5 i 11 d'abril de 1938, quan diversos hidroavions He 59 van destruir diversos trens a Benicarló.

EL MENJADOR SOCIAL, FINS EL JUNY

text NATÀLIA SANZ

La Regidoria de Benestar Social ha decidit prorrogar el servei de menjador social de Benicarló fins a finals de juny donada la important aflluència de persones que cada dia acudeix a buscar el menjar. Des que està en funcionament s'han servit 3.600 menús, amb una mitjana diària de 85 persones ateses per aquest servei municipal. El menjador social situat en l'Escola de la Mar de Bancaixa fa més de tres mesos que treballa a escarada per a donar servei a les 85 persones que diàriament acudeixen al migdia a buscar el menjar. Una part dels atesos, fonamentalment persones sense possibilitat de cuinar-se un plat de calent en els mesos més crus de l'hivern, mengen en les pròpies instal·lacions. Les famílies amb xiquets menuts, no obstant això, s'emporten el menjar a casa per a evitar que els menors passen per aquest trauma. Un grup de més de 60 voluntaris i voluntàries procedents de diferents entitats socials del municipi es bolquen en la preparació del menjar, servir-lo i després arregar i netejar la cuina.

Des del 16 de gener, el menjador social ha servit 3.600 menús, amb un preu mig de 0.80 cèntims per cada menjar, una quantitat que s'ha pogut aconseguir gràcies a la gestió dels tècnics municipals, a les donacions d'algunes empreses locals i a l'aportacions voluntàries de molts ciutadans que, a través del compte corrent habilitat, aporten el seu èbol. Així, són molts els empresaris locals propietaris de menuts comerços d'alimentació que aporten pa, fruita, verdures i altre tipus d'aliments al menjador social, estenen la xarxa solidària per tota la ciutat. Uns altres, disposen en els seus establiments cistelles on els ciutadans dipositen aliments de primera necessitat, que després es traslladen al menjador

social. L'objectiu de la Regidoria de Benestar Social és reprendre el servei del menjador social en el mes de setembre, una vegada s'hagen solucionat alguns problemes logístics que afecten al funcionament diari de la cuina. Però la parada del servei durant l'estiu servirà sobretot per a buscar tot tipus d'iniciatives que ajuden a finançar el programa, ja siga amb convenis amb tendes d'alimentació perquè donen els productes que no hagen d'usar o a través d'iniciatives de recaptació directa, com per exemple la revetla de Sant Joan d'enguany, que destinarà els diners al menjador social. La Regidoria de Benestar Social està decidida a continuar amb aquest programa mentre la conjuntura econòmica no canvie i pretén aportar més recursos municipals a millorar el funcionament diari de la cuina.

LLIBRES PER TOT ARREU

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló va celebrar diumenge la gran festa del llibre amb una revitalitzada Mostra Local que va comptar amb gran participació popular. La plaça de Sant Bertomeu es va convertir des de primera hora del matí en punt de trobada entre llibreters i afeccionats, i amants de la lectura i la Cultura.

I és que la 26a edició de la Mostra Local del Llibre, va demostrar la gran salut que té, malgrat la baixa activitat registrada al seu al voltant en els últims anys. En aquesta ocasió, el consistori va comptar amb la participació, com és habitual, dels llibreters de la ciutat. Però a més, va obrir a

altres entitats la possibilitat d'exposar en la plaça per a vendre els seus llibres. Així, associacions benèfiques, entitats culturals i editorials van participar en la trobada, per a alegria dels lectors. Fins i tot es van realitzar diferents presentacions de llibres a càrrec dels seus autors. Alguns d'ells es van realitzar en el proper Edifici Gòtic. A més, la Regidoria de Cultura va programar un espectacle de teatre familiar en la plaça: el muntatge Capses, de Laitrum Teatre. El de diumenge va ser un dels primers actes de la XVII Setmana del Llibre que se celebrarà el llarg d'aquesta setmana a Benicarló. En ella s'han programat conta contes, clubs de lectura i emissions de documentals o xarrades. A més, com cada any, es commemorarà el Dia Mundial del Llibre en el Mercat de Benicarló amb "I posa'm un llibre també", amb el que els clients del Mercat eren obsequiats amb un llibre editat per l'Ajuntament. La Biblioteca Municipal, per la seua banda, regalarà un llibre per cada préstec durant la setmana.

GRAHAM FOSTER

text i foto REDACCIÓ

Aquest divendres 21 poguérem gaudir de la banda de Graham Foster a la cerveseria Babilon fins l'arribada de les forces de seguretat municipals. Al dia següent, el músic britànic, va fer una Masterclass de Blues a l'escola DIABOLUS, on els joves estudiants van poder aprofitar les explicacions del mestre guitarra en mà.

ACTUACIONS D'EMERGÈNCIA AMB EL VISTIPLAU DELS VEÏNS

text NATÀLIA SANZ

El govern central actuarà d'emergència enguany per a frenar la regressió de la costa nord de Benicarló. Acabaran així anys de deixadesa en aquest tram del litoral castellanenc.

El compromís ministerial, no obstant això, no aconsegueix que l'Associació de veïns Riu, Surrach i Aiguoliva, afectats per l'erosió marina, retire la demanda per un presumpte cas de prevaricació que té presentada contra el Ministeri de Medi ambient. Una comitiva es va desplaçar a Madrid amb l'objectiu de reunir-se amb representants del ministeri. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, el regidor d'Urbanisme, Pedro López, i el president dels veïns afectats, Manolo Roca, van estar presents en la trobada. La trobada va servir per a conèixer de primera mà les intencions del govern central, que es van concretar que "actuaran enguany d'emergència i s'invertiran 700.000 euros" gràcies a la partida consignada per a actuacions d'emergència en el litoral castellanenc. Enfront d'ells, un projecte que el ministeri està acabant de redactar "i que ens vam dir que tindríem la setmana que ve. Ho vam veure per damunt, però no el vam poder estudiar" va reconèixer l'edil d'Urbanisme. Les actuacions previstes en ell són el resultat d'un estudi realitzat per l'empresa Acciona i que ve a substituir el que va

encarregar el passat govern socialista a l'empresa Iveinsa, del que mai més es va saber. No obstant això, les paraules dels tècnics ministerials no van satisfer les expectatives dels veïns, que van reclamar major contundència en les actuacions. El president veïnal va explicar que "els vam dir que les característiques d'aquesta zona són diferents i ho van entendre. També els vam explicar que si no fan espigons perquè les oles trenquen fora de la costa, l'actuació no valdrà per res". Així les coses, el representant veïnal va exigir en el ministeri que, a més del projecte d'actuació que finalitzaran la pròxima setmana, redacten altre en el qual es contemple la construcció de quatre espigons. "Que calculen el cost, perquè igual val el mateix que el que volen fer ara", va dir Roca. La documentació ministerial arribarà al consistori i, segons es va acordar en la trobada, serà revisada pels veïns i l'equip de govern. Si és del seu grat, es donarà el vistiplau perquè el ministeri escomete les actuacions.

APROBAT EL TRASLLAT DEL DIMECRES

text NATÀLIA SANZ

El ple de l'ajuntament de Benicarló ha aprovat el trasllat del mercadet de venda no sedentària. Ho farà amb els vots en contra del grup municipal socialista i l'oposició frontal dels propis venedors, que ja han anunciat mobilitzacions. En ambdós casos assenyalen que no s'oposen al canvi d'ubicació, però sí al lloc triat i a la forma que s'està portant a terme el procés. Xaro Miralles, portaveu del PSPV va reconèixer que "cada cert temps cal moure el mercadet, perquè els veïns es ressenten de les molèsties que ocasionen", però va manifestar el seu desacord amb "el procés i el lloc triat". Miralles va recordar que la plaça de la Constitució, on s'instal·laran els venedors a partir del mes de juny "és el centre del poble i a més té dos col·legis que donen a ella", amb totes les molèsties i situacions de perill que pot ocasionar. "Ens avalen els estudis d'Urbanisme i de la Policia Local", presentats a requeriment de la pròpia regidora de Comerç, Maria Ortiz. En aquest últim informe, a més, "no es contempla el tancament del carrer Joan Carles I com es fa ara, donat el desbordament en la renovació de titulars de les parades". Per a la portaveu socialista és un motiu de pes per a no aprovar el trasllat del mercat, tenint en compte els problemes que ocasionarà.

"El centre és molt gran i hi ha moltes alternatives, com la que li presentarem per a instal·lar-lo als voltants de l'Auditori

Municipal", va recordar Miralles. Malgrat això, la edil de Comerç esgrimeix un informe realitzat pels tècnics "en el qual diuen que només caben 32 parades, però això és en un carrer, no en tot l'entorn com li vam dir nosaltres. D'altra banda, la socialista també es va fixar en les reclamacions dels venedors, que han anunciat que es manifestaran tots els dimecres per a mostrar el seu desacord amb les condicions imposades per la edil. "I Ortiz al·lega que el representant dels venedors no és un interlocutor vàlid. Llavors qui ho és?", va lamentar Miralles. Per tot això la socialista va concloure que el trasllat del mercadet "és un capritx de la regidora, que no està avalat pels tècnics, té l'expedient incomplet i a més, té als venedors en contra".

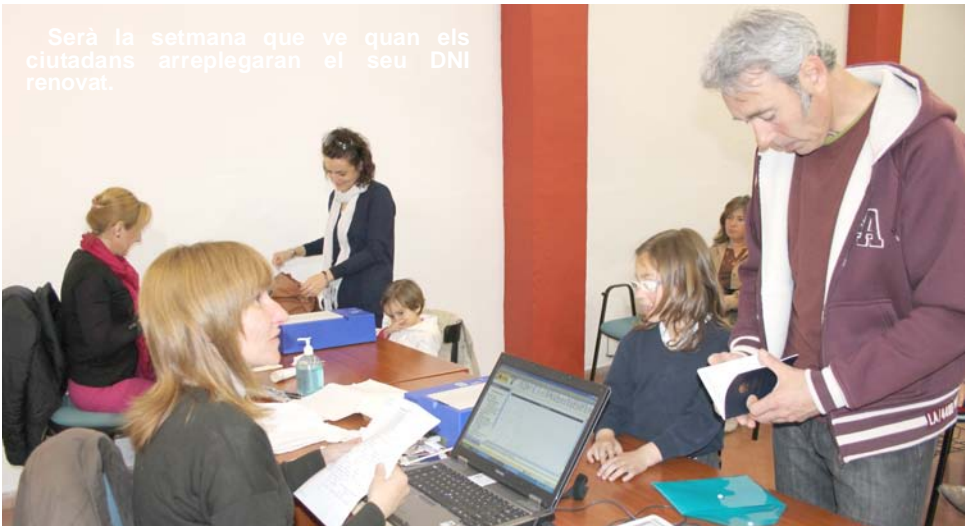
PLÀ DE XOC PER FER-SE EL DNI

text NATÀLIA SANZ

Segona fase del pla de xoc del DNI electrònic en el nord de la província de Castelló. La subdelegació del govern ha dissenyat aquesta estratègia per a acabar amb les llistes d'espera en la renovació del document. Només a Benicarló, era de més de nou-centes persones, segons va recordar l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo.

Els baixos de la Cmbra Agrària eren un formiguer de gent durant tota el matí, que acudia a la cita que tenia amb un dels tres equips mòbils de renovació amb els quals compta el servei per a tota la província. David Barella, subdelegat del Govern, va recordar que el de Benicarló "és el segon pla de xoc, ja que el primer es va fer a Vinaròs". Durant dos dies

l'equip atindrà la quantiosa llista d'espera que existia en el municipi "recaptant les dades i les empremtes dactilars". Serà la setmana que ve quan els ciutadans arrebegaran el seu DNI renovat. L'únic desavantatge del sistema, per tant "és que han de tornar. Però no obstant això els estalviem el desplaçament fins a Castelló", va recordar el subdelegat. Precisament aquest és un de les preocupacions de l'alcalde, Marcelino Domingo, que així l'hi va transmetre al subdelegat en una de les seues últimes visites. "Hi ha molta gent major que no li ve bé anar fins a Castelló per a renovar-se el DNI", com ho demostra el fet que des de gener, s'hagen acumulat 900 persones en la llista d'espera. Per això, Domingo va manifestar la seua satisfacció per la presència d'aquest equip mòbil. Però també va dir al subdelegat que espera que les visites siguen més habituals que les dels últims temps. De moment, l'equip es desplaçarà segons les necessitats del municipi, que serà qui reclamarà la presència d'una de les tres oficines mòbils sempre que siga necessari.

ACOLLIREM UN SIMPOSI DE CARXOFES

text NATÀLIA SANZ

Benicarló optarà a acollir el X Simposi Internacional de la Carxofa que tindrà lloc en 2018. La proposta es va presentar durant la visita d'una delegació oficial a la festa de la carxofa de la ciutat italiana de Ladispoli, germanada amb Benicarló. Aprofitant el viatge, els regidors d'Agricultura, Eduardo Arín, i de Promoció Econòmica, Juan Manuel Urquizu, que han encapçalat la delegació oficial, van assistir al VIII Simposi Internacional de la Carxofa que va tenir lloc a la ciutat veïna de Viterbo, i van aprofitar la presència de les més destacades autoritats internacionals pel que fa a la innovació i investigació relacionada amb la carxofa per presentar la candidatura de Benicarló a acollir el simposi que tindrà lloc al 2018. La

trobada, que se celebra cada tres anys, viatjarà a Argentina el 2015, tot i que les autoritats municipals ja han anunciat que si es presentara algun imprevist a Argentina, Benicarló també podria organitzar la trobada de 2015. Independentment del Simposi, els regidors van fer una valoració molt positiva de l'estada a Ladispoli, on van poder comprovar com la festa de la carxofa serveix per a promocionar no només la gastronomia sinó tota la ciutat. És per això que un dels aspectes que més va destacar el regidor de Promoció Econòmica va ser la necessitat de traslladar aquesta idea a Benicarló i aprofitar l'afluència de gent que visita la ciutat amb motiu de la Festa de la Carxofa. L'objectiu seria donar a conèixer el patrimoni cultural, la història o les tradicions, i fins i tot aplicar-la a nivell comarcal.

UN MES PER FINALITZAR LES OBRES DEL SECTOR 7

text i foto NATÀLIA SANZ

Els treballs d'urbanització del Sector 7 de Benicarló avancen a bon ritme i podrien estar acabats en un mes. El desenvolupament del sector afectarà una superfície total de 48.568,75 metres quadrats, on es construirà el futur CEIP Àngel Esteban. Després de sis mesos de treballs en la zona a urbanitzar s'ha completat la instal·lació de les xarxes d'aigua, gas, telecomunicacions, enllumenat, energia elèctrica i també les de sanejament i drenatge. Ara per ara, només falta la pavimentació, que va començar la setmana passada, i energitzar el sector, un procés que es podria retardar encara unes setmanes. Les obres del sector també inclouen la urbanització del tram urbà del camí de Mallols, que dona accés a la N-340. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va anunciar que mantindrà una reunió amb els representants de carreteres amb la intenció d'obtenir els permisos necessaris perquè els usuaris del vial puguen accedir directament a la N340, sense necessitat de tornar al centre del municipi per a utilitzar alguna de les entrades habilitades a la

carretera. La superfície total del sector 7 supera els 48.000 metres quadrats, dels quals quasi 10.000 estaran ocupats pel CEIP Àngel Esteban.

La realització de les obres no ha estat exempta de polèmica, ja que l'empresa que va resultar adjudicatària en primer lloc dels treballs els va abandonar quasi a l'inici de les mateixes, obligant l'ajuntament a iniciar el procés de caducitat de l'expedient. Va ser l'empresa que va obtenir el segon lloc en el procés qui es va fer càrrec dels treballs. D'altra banda, les obres del futur centre educatiu es van adjudicar el passat mes de desembre a la UTE Valenciana de Serveis a la Construcció SI / Celeste Trade SL per un import de 4.434.194,37 euros, sense IVA. Precisament aquesta empresa va informar divendres passat que iniciarien en breu els treballs del nou col·legi, un centre de construcció pre industrialitzada que permetrà executar l'obra en un temps inferior a l'habitual. Si es compliren les perspectives, els alumnes podrien ocupar les instal·lacions abans dels pròxims Nadals.

EI BLOC-COMPROMÍS BENICARLÓ CRITICA LA FALTA DE SENSIBILITAT I LA POCA EDUCACIÓ POLÍTICA DEL GOVERN MUNICIPAL DEL PP

"No estan les coses com per anar fent bromes" ha assenyalat el secretari local Eladi Giner

Benicarló, 25 d'abril de 2012

Front a la fotografia que va aparèixer fa uns dies a la llum pública en la que es veu a l'alcalde Marcelino Domingo i altres regidors del PP amb unes tisores fent burla, el Bloc-Compromís de Benicarló en veu del seu secretari local vol mostrar el seu total rebuig front al que segons ell "és tindre molt poca educació política i molt poca sensibilitat per la situació que estem patint". A la foto es veuen ben poc preocupats. Per a Giner "evidentment ells no tenen de què preocupar-se ja que ells no sofririen les retallades: ni perilla el seu lloc de treball ni per supòsit el seu sou, que no es precisament baixet"

Per acabar Giner ha dit que "és de vergonya que es fotiguen a la nostra cara quan hi ha gent que està patint estes retallades i passen-t'ho malament, i per tant, des del Bloc-Compromís esperem que algun representant municipal surtiga al pas i done la cara disculpant-se davant tots els ciutadans per aquesta desafortunada foto."

EDITORIAL

830

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Guerra. 75 anys després

Sí, Benicarló també va patir els efectes devastadors dels bombardeigs de l'aviació franquista durant la Guerra Civil Espanyola. Fa ara 75 anys, el 3 d'abril de 1938, la nostra ciutat va patir el primer raid de les bombes que l'aviació italiana, adscrita a l'exèrcit de Franco, va deixar caure sobre ella. La línia fèrria i la carretera de Barcelona van ser els seus objectius prioritaris però, com sempre solia passar, a banda de caure, algunes sobre els objectius especificats, altres moltes van caure allà on no devien haver caigut, sobre la població. Resultat d'aquest primer bombardeigs: 17 morts i 30 ferits. El que ara diuen efectes col·laterals que, llavors, eren efectes ateroridors.

Així comencem aquesta història de fa 75 anys en record de la trista "heroïcitat" de saber-nos bombardejats en una guerra fratricida i sense sentit. Uns bombardejos que van tenir continuació els dies 5 i 11 d'abril de 1938 i que van fer assaborir, amargament, i en les seues pròpies carns, el que era el terror d'un so provinent dels cel, i que tenia nom propi, "el semolero", malnom que li van ficar al model d'avió que sempre atacava a l'hora de la sèbola. Únic aliment d'aquells temps.

Des de La veu de Benicarló hem considerat que el tema principal d'aquesta setmana podria servir de xicotet homenatge i record per tots aquells que van patir els efectes d'aquella guerra que, a la nostra ciutat, igual que a d'altres

punts de la geografia espanyola, va deixar la població en la més trista de les misèries.

I al mateix temps, en aquests temps convulsos que ens està tocant viure, vol ser una reflexió en veu alta per no oblidar, i aprendre, del nostre passat. Parafrasejant Michael Walzer, un dels experts en filosofia política més importants dels EEUU "encara que la melodia difereix, la lletra segueix sent la mateixa".

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: per a l'equip benicarló de l'Sporting Benicarló. Ha fet una excel·lent temporada que ha desembocat en haver aconseguit matemàticament pujar de categoria. Enhorabona!

Carxofa 2: al CD Benicarló que, tot i no haver pujat de categoria, amb un equip de gent de casa vingut de les seues categories inferiors ha aconseguit igualment fer una molt bona temporada. Enhorabona!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural La Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·L·

Col·la-
XAVIER
RAMON PA
JESÚS
JM. S.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ a dia ____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA
 ADREÇA
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE
 CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

LA BANDA DE BENICARLÓ AL PALAU DE LES ARTS "REINA SOFIA" DE VALÈNCIA. Dissabte 12 de maig a les 19.00h

*Si ens vols acompanyar fica't en contacte amb nosaltres abans del 6 de maig:
 En secretaria per les vesprades (carrer Cabanes 16)
 Al telèfon 964 475362*

Una bona ocasió per gaudir d'un excel·lent concert en un escenari incomparable.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, ARIÉS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La mala educació

Està clar que la gent aboca el que li dóna la gana als contenidors soterrats. Com no es veu! No es mira absolutament res de si allò que es tira pot arribar a ser contaminant o no (que ho és moltes vegades). Així, llença –sí, llença– fora del contenidor tota mena de cartons o bosses de brossa, al seu gust i comoditat. Com que costa moure la tapa cap enrere hi ha qui es pot hemiar. Però de vegades hi ha alguns que deuen tenir, a més de la columna herniada, el cervell també. Són capaços de deixar tubs d'eixos fluorescent dipositats al costat del contenidor de vidre. I és que si ja de per si es prou emprenyador vore l'incivisme d'alguns amb els plàstics, la brossa o els cartons per fora dels contenidors ja se'n passa de la ratlla que damunt ho facen amb material altament contaminant. I mira tu que el tafaner que ens ho ha contat ja se'n va penedir, i molt, de no portar la càmera per la foto d'una capsa de cartó de grans dimensions plena dels esmentats tubs fluorescents. En devia haver una vintena. Doncs no fa anys que tenim un punt verd on es poden deixar o, fins i tot, si truques per telèfon te'ls vénen a buscar. Colla de brètols imbècils!

La mala educació (i 2)

De tota manera, hi ha alguns que es deuen hemiar per moure la tapa enrere però hi ha d'altres que, tenint una ordenança on es tipifiquen aquestes infraccions (que en els cas dels tubs fluorescent fins i tot podria ser delicte) no fan absolutament res per eradicar tant de vandalisme. I això no ho controla ningú! Com que no es veu ni res. A vore si algun regidor es passeja pel poble i mira cap on ha de mirar! Només que pegue una ulladeta pel costat dels contenidors soterrats podrà vore com a la vora de les seues boques es pot trobar tota mena d'objectes: sofàs, rodes, calaixos, matalassos, somiers... i els tubs fluorescents. Per què tenim les autoritats? O és que el fa respecte, com a falles, que els hi diguen alguna cosa?

text LA COLLA DE TAFANERS

Pluja de lletres

No podem més que solidaritzar-nos amb els llibreters del nostre poble que cada any, pel dia del llibre, planten la seua paradeta perquè la gent gaudisca d'una mica de cultura escrita en la Fira del Llibre. I diem solidaritzar-nos atés que la seua plantada de llibres sembla ser una mena de reclam... de la pluja. Si porten vora vint anys plantant, allà pels temps que era regidor de cultura Patricio Cornelles, no ficaríem la mà al foc que en més del setanta per cent de les vegades... el dia ha acabat, i començat, amb pluja. Ja ho diuen ells, ja, els haurien de contractar per fer la romeria de l'aigua. Este tafaner que ho conta, seguidor incòmode, d'aquestes plantades pot donar fe de la veritat d'aquesta afirmació. On deu estar aquella famosa imatge del mestre Palanques immortalitzant un dia d'aquests, de fa no sabem quants anys, quan encara plantaven sense carpes, i els va agafar una pluja bestial... amb pedra inclosa! Ni romeria de Castellfort ni gaites. A vore si paten ten la d'esta gent que l'estadística aigualida està de la seua part. La romeria de les lletres!

Converses

I parlant de la Fira del Llibre benicarlano, allí que vam veure a l'actual regidor d'Urbanisme i l'anterior també regidor d'Urbanisme conversant amistosament a la parada del Centre d'Estudis del Maestrat. El faraó i el seu alumne parlaven i parlaven Un tafanaer va poder veure'ls rient amb entusiasme. Suposem que el del bigot devia dir-li al jove: "Ahora los marrones te los comerás tu, amigo!", amb aquella gràcia i

aquell salero andalusos que sempre l'han caracteritzat. Per cert, és tan amic el senyor Cuenca de la resta de regidors del que era o és el seu partit? Si algú ho sap, per favor, que ens ho diga.

Els banyistes i el cómu

Durant aquestes dates ja s'han pogut veure banyistes en la platja del Morrongo. Devien ser turistes despistats atés que al veure el que van beure més d'un devia estar fartet d'anar a la cantonada a buidar la bufeta. I és que seria desitjable per part del nostre ajuntament, que se suposa que ha d'atraure turistes perquè es deixen una mica de diners per a les arques municipals i els pocs negocis que sobreviuen, que els serveis mínims imprescindibles estigueren funcionant. Així tenim que comencen a beure cervesetes i altres begudes espirituoses a la platja, que segurament no és el lloc idoni perquè ho diu una ordenança, i comença a estrènyer-se'ls la bufeta. I què passa quan la bufeta s'ompli? Òbviament... que s'ha de buidar la pixera. I on la buiden? A qualsevol racó. I és que no hi ha per aquella zona cap servei públic obert. Senyora regidora del ram, faça un favor als turistes, i al nostre entorn també, i deixi oberts els banys públics, tot i que siga per la Setmana Santa. No siga cas que els pocs turistes que ens visiten desapareguen abans, fins i tot, que les nostres costes... ara que Don Mariano ja ens ha ficat als seus pressupostos que "no hay dinero para pagar"... ni la costa nord ni la sud.

Llibres de col·lecció
Això de regalar llibres en el mercat pot ser tan bona idea... com regalar taronges en la llibreria (tot i que en els temps de crisi que corren... tampoc seria mala idea. De tota manera és allò que diem ací, "sí no lligue amarre". Però el cas és que els llibres que regalen, regalats pel nostre il·lustrísim, valga la redundància, i que no van a parar a les llibreries... ni regalats, són ja de col·leccionista. Un tafaner que té una memòria

ve de la pàgina anterior

d'elefant, tot i no "balancearse... ", ha reconegut la portada d'un d'un d'ells "abecedari dels afectes"... i té més d'una dècada d'antiguitat! El que fan a la casa gran per fer *puesto*.

Ite misa est

Que el camp està molt malament, és cosa sabuda per tots... perquè tot està igual. Pinten bastos a tot arreu. Així que els llauradors han decidit que aquest any no deixaran de treballar cap dia, ni el de la festa de Sant Isidre Llaurador, sinó que traslladaran les celebracions al següent diumenge. Com tots els anys, els representants de la pàgèsia local es van dirigir a la parròquia de Sant Bartomeu per a concertar l'ofici de la Santa missa major. Però ah, senyors... amb "la iglesia hemos topado" i amb tots els seus guardians. Doncs el clergat de Sant Bartomeu s'ha negat en rodó a oficiar la missa el diumenge triat pels llauradors. Dos són els motius de la negativa: primer i principal, hi ha comunions i clar, això de fer dues misses el mateix dia, per molt que siga el del Senyor, es veu que no està ben vist. I segon, com si fossen una colla d'ateus els han dit que el dia del sant és el dia del sant i celebrar-ho altre dia és poc menys que una heretgia!!!! O alguna cosa així, és el que se'ls va dir als pobres llauradors. Així que "visto lo visto" van anar a demanar recer i asil espiritual a l'església de Santa Maria. I allí sí, allí els van acollir com bons cristians i van poder contractar la missa.

L'experiència

Però clar, no tot anaven a ser facilitats i algú va pensar en l'estendard que li van trencar al Ressuscitat el dia de Pasqua. Sortint per la porta del temple, algú va fer notar que era potser una mica xicoteta per a la peanya del sant que solen passejar pel poble abans i després de la santa missa acompanyat de la cort de nens i representants socials, polítics i militars. Un dels que allí anava va treure un

metre i... efectivament, la peanya del sant no cap per la porta de l'església. Així que aquest any per primera vegada en la història, la celebració de sant Isidre a Benicarló tindrà tres novetats: una, que no es celebrarà a Sant Bartomeu; dos, que se celebrarà en diumenge i tres, que el sant no sortirà en processó, com és tradició. Visquin les comunions i la Santa Mare Església.

Com *lo julivert*

Algú sap què feia l'exregidor Carlos Salinas diumenge passat al mig del camp de futbol del Benicarló celebrant amb els jugadors l'ascens de categoria de l'Spörting de Benicarló?

Reblaveros

A la fira del llibre de Vinaròs, poble governat pel PP, les parades estaven guarnides amb quatribrades. A Benicarló, poble gover-

nat pel re-PP, el que hi ha via era una monumental estesa de blaveres. No podem ser tots iguals!

A la parra

Els tafaners hem vist una nota de premsa de la bona gent del Bloc benicarló, enviada este 25 d'abril, criticant les retallades. Bé, millor dit les tisores que porten els que surten a la foto fent conya de les retallades. Fins ací, tot podria ser normal... si no fos perquè la foto a la que fan esment és... de les passades falles, del passat 15 de març! Més d'un més ha passat! Això, sens dubte, és capacitat de reacció! De reacció... de la bona! Menys mal que pel camí han passat manifestacions, càrregues policials,... i una vaga general que si no... No ens estranya que sempre governen els mateixos... amb aquesta capacitat de resposta. Ai, ai, millor calladets... que parlant tard i malament.

Pau Alabajos: “Encara que ens vulguen amagar, no poden fer-ho”

text i foto TARAY NAVARRO CUARTIELLA

Mentre afina les últimes cordes de la guitarra, alguns xiquets es repassen els versos d'Estellés. Falten a penes dues hores per al recital i tot marxa entre nervis i tímidesa. Pau Alabajos (Torrent, 1982) sol col·laborar amb l'IES Joan Coromines. La cosa va d'instituts. Pau ha sigut permanent actiu en les revoltes de l'IES Lluís Vives. De fet, ell és qui origina el hastag de #primaveravalenciana.

P: Què es respira a València?

R: Doncs pense que hi ha moltes ganes de canviar les coses, perquè hem patit 17 anys de Partit Popular asfixiant, amb molta corrupció i amb moltes retallades. Eixe polvorí que s'ha creat, amb gent sense feina, gent farta de la corrupció, gent fartíssima que allò social no estiga mai en el centre dels interessos dels seus governants, ha explotat i han decidit eixir al carrer. Jo crec que això és el germen de la #primaveravalenciana.

P: Parlat de #primaveravalenciana, segons el periòdic Levante, vas ser qui va introduir el hastag. Ho vas fer en al·lusió al maig del 68?

R: Sí, i a la Primavera Àrab també. S'han fet moltes analogies. En realitat no és una cosa tan elaborada, és simplement adaptar el cas valencià a la primavera de Praga, per exemple, on una sèrie de gent ix al carrer per exigir democràcia i, com que a nosaltres també ens cal anar exercitant i creixent en eixe camp, vaig pensar que era una bona analogia. Crec que va fer fortuna per això mateix, ja que es va reconèixer de seguida que nosaltres també tenim uns dèficits democràtics.

P: Consideres que el resultat d'aquesta revolució serà semblant al cas francès?

R: Encara hi ha molta feina per fer, això és evident. Les revolucions no són coses d'un dia. El maig del 68 va sacsejar moltes consciències i va fer canviar molts ideals. Ara bé, és veritat que el sistema no va caure, que possiblement és el que tots tenien en ment quan parlem del triomf o de l'èxit d'una revolució. Cadascú té la seua utopia de país, però a curt termini el que hi ha és un consens en el qual ha d'acabar el tiranisme polític, la corrupció, les retallades... i s'ha de ficar interès en les coses fonamentals. Al País Valencià hi ha catorze mil famílies desnonades i som el número u del rànquing de tot l'Estat espanyol. Hi ha motius més que suficients per a estar indignat i per això sortim al carrer a protestar.

P: Dius País Valencià, per què?

R: És el terme que s'ha utilitzat de manera habitual en el projecte de l'Estatut del valencià del 82, on apareix que les dos formes, Antic Regne de València i País Valencià, conviuen amb una forma també moderna que és la de Comunitat Valenciana. Fixa't per exemple que el Partit Socialista de la Comunitat Valenciana és Partit Socialista País Valencià. S'utilitza d'una manera normal. Fuster el gastava i, fins i tot la dreta l'havia gastat, fins que en un moment donat van voler, per tancar l'aixeta del progrés, fer-se amb dos bàndols: aquella gent que volia el retrocés per tornar als ideals

franquistes, en la batalla de València, i els altres, els que venien de la Universitat i volien un projecte més progressista. Aquests últims anomenaven País Valencià a un País sense blau a la bandera i li deien a la llengua català sense cap tipus de complex. És una recialla que portem des de fa molt de temps i, a poc a poc, estem tornant a la normalitat. Ara sabem que el valencià i el català són la mateixa llengua.

P: Parlat de la llengua, què opines del pla únic d'ensenyament de la consellera Maria José Català?

R: Bé, és coherent amb les seues polítiques. Ells saben que la cultura és important, perquè agermana moltíssima gent. A més, ens manté units ja que tots la compartim. Ells necessiten un País dividit en províncies, estructurat de manera que siga més mal-leable, un País manipulable. I debilitar l'educació, que és d'on la gent té accés a la informació primera, i manipular els mitjans de comunicació; són les dos vies principals. Això es dona amb el cas de TV3, tancant les televisions públiques locals, com TV Cullera o TV Gandia, i manipulant periodísticament C9 des del primer dia que van entrar en el Govern al 95.

P: Llavors són necessàries accions com la vaga de fam de Jaime Bonet per tal de defensar la llengua?

R: És molt curiós, perquè són "jubilat per la llengua". I el cas és que ells han viscut uns temps en els quals parlar la nostra llengua estava prohibit. A través de la memòria històrica, t'adones que durant el franquisme estava perseguida. Ara que estem en democràcia, que sí que pots

ve de la pàgina anterior

tindre-la, la gent no ho valora tant. Posem-nos en la situació de Jaume, que ha viscut perseguit i de sobte entra una democràcia. Tant ell com Tomeu Amengual tenen eixe afer en el nou moment, en l'obertura, en la llibertat, en l'oxigen que entra al País. Però veuen que la dreta continua fent el mateix que feia durant la democràcia. L'única cosa que ha canviat és que ja no és totalitària, sinó que ara tenim el permís per a votar cada quatre anys.

P: I amb tota aquesta conjuntura, hem de llegir entre línies que hi ha un progrés?

R: I tant, i tant. El problema és que falta perspectiva. És com si estiguéreu veient un bosc i el bosc no et deixa veure els

arbres, perquè el que tu veus és una copa sencera. Era impensable fer un festival a Berlín, a Brussel·les i en altres països europeus. Amb això vull dir que hi ha camins que no havíem fins ara explorat per complex, un complex d'inferioritat. És interessant poder viure la teua cultura i la teua llengua com un País normal i perdre els prejudicis. Avui dia hi ha una escena fortíssima que, encara que ens vulguen amagar, no poden fer-ho. Hi ha molt de públic, imagina't si els mitjans de comunicació apostaren per nosaltres!

P: Ja no som els utòpics, idealistes i ingenus?

R: No, clar que no. Es tracta de creure en un mateix. Tot està per fer i tot és possible, com deia Martí i Pol.

Els propers concerts de Pau Alabajos seran a l'Uruguai. Hi esteu convidats!

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Diumenge 29

Desfilada de moda a benefici de l'Associació Espanyola contra el Càncer.

17.30 h
Auditori.

Organitza:
Associació Espanyola contra el Càncer

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Avui començaré pel còmic. Si, ja sé que no toca cap tema local ni que ens afecte directament com a poble. Però la situació ha estat tan còmica, que val la pena ficar-hi cullerada. Poca broma, anem directament al cap de l'estat, aquell que té com a missió principal "arbitrar i moderar" a l'hora que "servir de puente en nuestras fecundas relaciones con los países hispanoamericanos i la tradicional amistad con los pueblos árabes". Ho juro. Com anava dient, ens ha vingut molt bé tot això del tret al peu del seu net Froilanet i de la reial cacera d'elefants per acabar de conèixer millor tota aquesta colla de gent que diuen que té la sang blava. Però al còmic, tot i ser molt bo, li ha faltat una cosa: el llenguatge real. El text hagués estat millor així: "Pues que como me pđohibieron hacerme el cafelito de media mañanda, me fui un datito a África pada entdetenedme un poco y mida...la cadeda a haced puñetas". A que sí, senyora Garcia, a que així la sensació de sentir parlar el monarca hagués estat més real? Si, a més a més s'hagués afegit allò de "me llenda de odguio i satisfaciónd..." o "la deina y yo..." la il·lustració seria rodona. Però no cal abusar, que pobra gent ja ho estan passant molt malament i és molt comprensible que el titular de la corona se'n vulga anar a practicar el noble art de caçar elefants per tal de relaxar-se i oblidar-se de tot. Perquè no hi ha exercici més desestressant que carregar-se paquiderms.

Ara baixo del món reial al món real, on la providencial "campechanía" del nostre monarca troba la seua màxima expressió. Ara resulta que la terra del nostre camp està esgotada de tantes collites, carregada de fongs i cada vegada més escassa i ens en hem d'anar al poble del costat a plantar carxofes. Segurament això deu ser una nova demostració de caràcter treballador que tenim els

benicarlandos, que se'ns acaba la terra del terme i ens en anem a buscar-ne als pobles del voltant. Jo voldria, encara que em diguen que soc un pesat, que algú m'explicara la relació entre aquest caràcter treballador dels benicarlandos i l'immens malbaratament de diners que ens porta aquesta festa coenta i malcriada que fan el mes de març. Per a acabar-ho d'arrodonir, el senyor retor de Sant Bartomeu no els deixa passar la missa del patró Sant Isidre al diumenge perquè volen treballar. Resultat del matx: Sant Josep-1, Sant Isidre-0. No entenc res.

Tampoc no entenc res d'això de la partida Pövet. Que si urbanitza un, que si urbanitza un altre, que si s'han de pagar cinquanta mil euros, que si un PAI que si no sé què. Tot plegat que no se fa res perquè no hi ha diners, que és la frase de moda. Al final, els perjudicats de totes aquestes normes urbanístiques sempre són els mateixos, els propietaris que han estat tants anys esperant per a fer-se una caseta.

Es veu que a la regidora de Comerç i no sé què més li va la marxa. S'ha entestat en canviar la ubicació del mercat dels dimecres i no

baixa del burro. Es molt bona eixa que diu dels informes que han fet la policia i urbanisme. Esperem que tot s'acabe bé.

Ni un duro per al passeig sud. No m'estranya. Entre uns i els altres, la feina sense fer. Sempre igual.

M'ha agradat molt això que ens conten els tafaners al voltant del canó que tenien uns energúmens falleros que feien punteria al rellotge del campanar. He buscat al youtube les imatges, però no les he sabut ni buscar ni trobar. Efectivament, un magnífic exemple per als xiquets per part dels que haurien de ser els seus models de comportament. Segurament aquests xiquets el que faran serà llançar gats o conills en lloc de pilotes de reglament.

Molt bona la traducció del Salt del nom del conseller que hi ha a la pàgina quatre. "Serafi Castellans". Hagués pogut estar millor la traducció i posar-li "Querubi" de nom.

Una nova obra de teatre per un grup local al nostre poble. M'agraden aquests actes altruistes que es fan a les instal·lacions culturals del nostre poble. Una generositat que, en aquests temps tan durs, són tan difícils de veure. Gràcies.

El benicarlando Cristian, primer campió autonòmic

text i foto VICENT FERRER

El diumenge 22 passarà a la història de l'esport benicarlando per ser la primera vegada en què un pilotari local jugà, i guanyà, una final autonòmica. Cristian Esteller, el "Martell", que va creuar el Barranquet fa un parell d'anys per foguejar-se per eixos trinquets de Déu més enllà de les lligues locals que organitza Arrea-li Bona, obté així el seu primer guardó de prestigi i escriu per primera vegada el nom de Benicarló entre els campions del Caixa Popular d'Escala i Corda.

Cristian, de 20 anys, és una de les promeses de la pedrera d'Arrea-li Bona, que entrà en el grup de tecnificació que dirigeix a Xilxes José Mezquita i que enguany ha estat seleccionat pel CPV Vila-Real per jugar amb altres dos pilotaris de futur com Hèctor (Benavites) i Santi (Lliber).

La final juvenil, que es va poder seguir per Punt Dos, va ser una guerra de nervis en què Cristian i companyia es mostraren més tranquils, segurs, jugaren més i erraren menys. Des del primer moment, el Vila-real es distancià tres jocs que a les postres foren decisives per a embutxacar-se la final. Els pilotaris del Laguar potser estigueren un pèl massa neguitosos i això els acabà passant factura, tot i que lluitaren fins l'últim quinze. Cristian jugà de punter i feridor i gairebé no en falla ni una, mostrant-se encertat a la treta i posant la palma a la mínima oportunitat. Així, els aficionats i familiars que es desplaçaren fins al trinquet d'Alcàsser visqueren en primera persona una jornada inoblidable.

Però Cristian ha estat només el cap visible, la punta de llança de la pilota així en la tercera divisió de la lliga autonòmica per parelles, el Benicarló A, patí la seua primera derrota al frontó des de Quart de Poblet per 41-23. Aquesta era la sortida més difícil que tenien i suposà el debut

autonòmic de Xeto. Tot i el bon paper de la parella formada per Xeto i Peña, els de l'Horta es posaren per davant amb un contundent 16-0 que va fer impossible la remuntada quan els benicarlandos li agafaren per fi el truc a un frontó rapidíssim.

D'altra banda, en la quarta divisió Cristian i Senar es desferen de l'Alcublas per 41-33 en una partida que se'ls complicà més d'allò que potser esperaven. Els dels Serrans ho tornaven tot, jugant de palma i a l'aire de manera exquisida, i apretant de valent els nostres que jugaven amb els papers canviats: Senar de rest i Cristian de punter. Tot i que els cadufers es posaren per davant de seguida, els d'Alcubles remuntaren i igualaren la partida fins al tram final, en què Cristian tornà al rest i començà a sacsejar la paret amb el seu martell, i en què el Faret féu diverses tretes letals que deixà sense opció els rivals.

Per últim, es disputà una partida de la Lliga de la Faixa, la competició local de frontó a mà per parelles, en què Franjo i Bruno s'imposaren per sorpresa als grans favorits, Senar i Juan, per 31-21. La partida va estar marcada per les errades a la treta que en una espècie de cadena de favors acabà decantant la balança cap a la parella de veterans. Juan i Senar, que encara no han trobat la comunicació òptima a la pista, acabaren com el gat i el gos i desesperats davant una partida que posaren en safata de plata a Franjo i Bruno, que es posen líders del seu grup.

Final IX Lliga Juvenil Caixa Popular

Vila-real (Cristian, Santi i Hèctor) 60, Laguar (Marc, Guillermo i Borja) 45.

Lliga Autonòmica Frontó a Mà per parelles

3a divisió Quart de Poblet 41, Benicarló A 23.

4a divisió Benicarló B 41, Alcublas 33.

Lliga de la Faixa

Franjo i Bruno 31, Senar i Juan 21.

El diumenge 22 passarà a la història de l'esport benicarlando per ser la primera vegada en què un pilotari local jugà, i guanyà, una final autonòmica.

Fresquet Valero, del Club de Pesca Submarina i Apesara Maestrat, va acabar tercer en el segon selectiu de la Lliga Autònoma

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat 22 d'abril, es va celebrar en les aigües del Saler (València) el segon selectiu de la Lliga Autònoma de Pesca Submarina, en la qual van participar al voltant de 80 pescadors que es van congreguar en la zona d'inscripció. Així, deu d'ells del Club de Pesca Submarina i Apnea Maestrat de Benicarló per a disputar una prova de 5 hores en unes òptimes condicions marítimes on el benicarlando Javier Fresquet Valero va acabar tercer.

Situats tots els participants en la riba, a les 9 en punt del matí, es va donar el tret de sortida a una prova que, històricament, ha vingut marcada per la captura de bons exemplars d'orades.

A mesura que s'acostava l'hora de finalització els participants anaven eixint amb les seues captures de la mar al passador, sent les la esmentada orada la protagonista. Entre els participants va destacar l'espectacular pasador de Fresquet Valero amb exemplars d'orada de gran grandària i que, a priori, vist les captures presentades li concedia, moltes possibilitats d'alçar-se amb algun trofeu.

Així, una vegada finalitzat el pesatge, Fresquet Valero es va alçar amb la 3a posició final i el trofeu a la Peça Major amb una captura d'una orada de 1.950 grams. Tot un orgull per a un club de tot just dos anys d'existència.

CONCERT PRESENTACIÓ DEL NOU DISC

DIVENDRES, 4 DE MAIG, 22'30
AUDITORI MUNICIPAL DE BENICARLÓ.
ENTRADA: 10 €. ANTICIPADA 8 €,
A LES LLIBRERIES GRÉVOL I MULET

ORGANITZA
Associació Cultural Alambor

COL-LABOREN
POLLOS PLANES
onadaedicions.com

SEGUIREM!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Qualsevol pot pensar que dedicar-se a escriure cròniques d'un equip de futbol de primera regional que ha culminat una de les campanyes més grises de la seua història des del punt de vista resultatista deu ser difícil. No és el cas però. En situacions com l'actual necessito constantment reafirmar la solidesa de la meua fe en el CD Benicarló. Ho he dit ja moltes vegades, però, per si de cas. En aquestes cròniques o el que siga això tracto de fer un seguiment del tot esbiaixat del club de futbol de la meua vida. De menut, com a tots els xiquets suposo que del món, m'agradava el futbol. No tenia llavors la pressió mediàtica actual i la canalla érem del València, del Barcelona o del Madrid i l'únic contacte que teníem amb les seues estrelles (no ho eren tant com ara!) era a través del cromos que els diumenges després de sortir de missa ens compràvem a casa Aurora o a les Papes. A Benicarló teníem dos cines o tres si feien sessió al cine Juventut, una televisió amb una cadena, una ràdio per sentir Radio Peninsular de Barcelona o Radio Nacional de España (centro emisor del noreste)... i un equip de futbol. I poca cosa més. Ni internet, ni cap de les múltiples possibilitats d'oci a què estan exposats els nostres joves. Ni falles tampoc, no cal dir-ho. La festa, per tant, era anar a vore jugar el Benicarló al camp del camí la Mar.

Després, ja ho sabem tots, han canviat els hàbits i les preferències. El que passa però que bé siga per peresa, bé siga perquè sóc animal de costums, he seguit fidel durant anys i anys a l'equip de la meua infantesa. No sé qui va dir que la pàtria de les persones era la seua infantesa. Una mica sí que em passa a mi això. Segueixo escoltant la ràdio, llegint diaris de paper, ignorant les falles... i anant a vore els partits del CDB. Ara no sento Rodríguez Madero ni Luis del Olmo, els he canviat per Jordi Basté o l'encantador Jiménez Losantos; no llijjo tampoc El Correo Catalán (on escrivia el mestre Palanques) i m'entretinc amb l'Ara o El Periódico –de menut em pensava que no existia la premsa de València o de Madrid, ara ho sé–; continuo volent-me enganyar i

intentant creure'm que això de les falles és una broma de mal gust i que passarà... i, sobretot sobretot, insisteixo a ser seguidor del CDB, del Benicarló.

Com va dir aquell president del Barça tan graciós com lladre, estic molt content de viure en un poble que porta el nom del club de la meua vida. Sí, jo estava ací, no m'he menejat, he continuat amb els meus hàbits. I què em trobo? Doncs que hi ha xiquets que no saben ni com va vestit l'equip del seu poble, que ignoren on tenim el camp de futbol i que, ai desgràcia, els importen més els resultats de primera divisió que els del Benicarló. No ho puc entendre. Hi ha moltes coses que no puc entendre. I no, no diré res d'un altre equip d'ací que ha assolit matemàticament l'ascens a preferent. Ni una paraula. A tot cas, felicitar-los perquè han aconseguit el que volien. Suposo que uns volien simplement pujar de categoria, però sé que uns altres només volien quedar per davant de nosaltres... com me n'he d'alegrar que hi haja gent que siga feliç de les nostres desgràcies? En fi, no convé capficar-se.

Deia al principi que no em resultava difícil escriure sobre el CDB. I és ben cert. No només pel que acabo d'exposar d'una manera tan caòtica, sinó sobretot perquè estic convençut que el Benicarló és l'equip que ha fet més futbol de tota la categoria. Ací no rifem pilotes, no peguem puntades de peu, no estem de tornada de res. D'acord, els resultats no ens han acompanyat com ens mereixíem, però ho dic amb tota la sinceritat del món, ningú, ningú, ha jugat aquesta temporada com nosaltres. En una categoria plena de futbolistes que estan de tornada de tot, d'entrenadors barraqueros i marrulleros, nosaltres hem anat amb l'únic argument del respecte a la pilota i amb l'única intenció d'entretenir l'espectador. No s'ha plantejat mai un partit a la defensiva, mai. I tot amb xiquets de casa. Uns xiquets que es mereixen la temporada que ve una nova oportunitat perquè estic seguríssim que, sense fer ni un canvi, sense ni un reforç, pujarem també a preferent.

Acabo. Diumenge passat vam perdre per dos gols a un al camp del Traiguera. Dos jugades a pilota parada. Però ja ens farem grans, ja.

SERIA CÒMIC...

Seria còmic de no ser tràgic l'espectacle que estan donant Rajoy i el seu govern, que no en fan –com diria l'inclit de Fraga- "...una a derechas". No només la prima de risc està desbocada –tot i que, en arribar els "populars" a la Moncloa, la "confiança" s'instal·laria els mercats (!)-, sinó que governs de dreta populista –com ells-, com ara el de l'Argentina els han "traït" amb mesures socialistoides, nacionalitzant la filial de Repsol. Tot això enmig d'una descoordinació general entre ministres –un diu una cosa i l'altre el desmenteix- i entre els barons –i "barones"- que parlen per no callar i posen en un compromís diari al "bo" de Rajoy.

I si en faltava alguna, el mateix Mariano es veu obligat a desdir-se dels compromisos electorals –brandats amb condició- de no afectar les pensions, no implantar el copagament a les receptes i no tocar l'educació ni el sistema sanitari.

De saineit, vaja, el govern que ha "estrenat" el PP.

Marc Antoni Adell.

EL BANY MÉS LLARG

text i foto REDACCIÓ

Les nedadores i nedadors Júlia Barrachina, Marina Segura, Marc Veà i David García van destacar en la VI Jornada de la Lliga de Promeses celebrada en les instal·lacions de la Piscina Municipal de Benicarló.

El passat cap de setmana 21 i 22 d'Abril es va disputar en la piscina municipal de Benicarló la VI jornada de la Lliga de Promeses on el debut dels joves nedadors de les categories Benjamins i Alevins del Club Natació Benicarló, en les proves més llargues de la temporada (400 metres estils, 400 m i 200 m lliures), va ser l'aspecte més destacat d'aquesta competició. En ella es va posar a prova la fortalesa dels nostres esportistes impressionant per la seua capacitat de resistència i comportament en aquestes difícils proves.

L'anècdota de la jornada va ser el marcador arreu de l'acta oficial en els 400 m lliures nadats per un Benjamí del CN Ona que, segons l'acta arbitral, seria el nou rècord del món en els 400 m lliures millorant el WR de Paul Biederman en més de 20 segons, una marca brutal i històrica per a la FINA i la seu benicarlanda, però de difícil homologació.

L'equip de natació benicarlando va acudir amb un grup de 19 nedadors i nedadores en els alevins, destacant l'actuació de Marc Veà que va aconseguir la 3a posició en els 400 m estils i la 3a posició en els 400 m lliures i Júlia Barrachina que va ser 2a en els 400 m lliures. L'equip Aleví va estar compost per: Ester Segura, Gemma Rillo, Ariadna Coll, Júlia Barrachina, María García, Gemma Labernia, Blanca Pérez, Bianca Beer, Marc Veà, David Curto, Alberto García, Salva

Sortí, Pablo Ebrí, Raúl Vicente, Sergi Saura, Raúl Carbó, Yago Mateu, Alejandro Balague i Pedro Tomás.

L'equip de natació Benjamí va estar compost per un grup de 14 nedadors i nedadores destacant l'actuació de David García que va ser 2n en els 200 m lliures i de Marina Segura 2a en els 400 m lliures, L'equip el van formar: Claudia Cid, Marina Segura, Laura Gimenez, Nerea Martín, Balma Fabregat, Lara Rodríguez, David García, Joan Martín, Oscar García, Ibai Ferrer, Oriol Lluç, David Tena, Joan Gilabert i Andreu Gilabert.

La pròxima prova serà el Control Provincial 9 Infantils i Majors que es disputarà el pròxim dia 5 i 6 de Maig en la piscina olímpica de la Salera a Castelló.

